

Besúgó 5.

Ülök a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet kupolás könyvtártermében, az ablakoson tűz be a reggeli nap fénye... Már túl a kötelező reggeli kávé, cigarettán – a csodás, mediterrán hangulatú udvaron a kék ég alatt még igencsak hűvös volt a tavasz. Hát igen, az egynapos eső elűzte a langymeleget, kell egy-két nap, mire megint le lehet venni a kiskabátot...

Ülök a boltíves fakupola alatt (tegnap kicsit átszorgott rajta az eső...) hordozható rabtartóm képernyője előtt, körben a cseresznyefaszín polcok könyvekkel, folyóiratokkal, mappákkal, natúrfa ajtók, ablakok, a falak matt fehérje... Szívemnek, lelkemnek oly kedves, oly otthonos környezet, mely most tűz napra tényleg a lakóhelyem, ahonnan délutánonként autóval röpkülünk a közeli Szajánra színházat zabálni nagykanállal.

Le sem kell hunyni a szemem, előttem kavargó négy este számtalan figurája a szajáni színpadról. Arcok, szavak, csendek, hangulatok, képek. Legerősebben még mindig a vasárnapi alakok kísértenek: Bimbó Paul Witty-je a rekedt hangjával meg a whiskey-jével, Budai József Vendel bácsija, kezében a lasszószerű fonattal, Gábor Szintia (Amese) öziketekintete meg a többiek keserű-kacagató életükkel onnan a hátár túloldaláról... Aztán a beszélgetések emlékmorzsaí a könyvtárteremből; az épp levedlett szerepek bőre-illata még ott libeg a térben, az imént még hősök vagy bohócok egyszerre kíváncsi, zavart, felszabadult, várakozó tekintetekkel figyelnek ránk, Mártára, Rozira, rám... Mi pedig igyekszünk sokszor dadogó gondolatainkat kerek mondatokba fogalmazni, hogy megmutassuk, milyennek látszik, hogyan hat, mit fogtunk fel a nézők között ülve aból, amit csinálnak.

Érdekes kölcsönhatást (ellentendenciát?) észlelek a meteorológiai jelenségek és a szajáni találkozóhoz köthető esztétikai, irodalmi, dramaturgiai észrevételek között... Rozi a tegnapi szemerkélő, majd zuhogó esőben született be(vezető)súgó karcintásában a színpadon fészket rakott szomorúság természetéről morfondírozott. Nekem ma az ég szikrázó kékje alatt a tegnap látott komédiák vicces alakjaiból hiányzó sötétebb árnyalatok jutnak eszembe.

A színjátzókat foglalkoztató, inspiráló szövegek nagyon színvonalas kortárs irodalmi alkotások, sokrétűek, szellemesek, életünkre reflektálnak (nem feltétlen az Életünket emelik be a színpadra), viccesek és komolyak, gyakran tragikomikusak, nyelvileg kimunkáltak (még ha van, akinek a sok dialógusba font trágárság irodalmiatlanak tűnik is)...

És mégis, az előadások élménye sokszor egyirányúbb, egyszínűbb, mint amit az alapanyag felkínál.

Azt hiszem, mindketten valami olyanról próbálunk itt szólni, amiről köteteket lehetne tele írni: a színpadi

igazságról. Az ábrázolás módjáról beszélünk, nem a csapat vagy rendező világlátásáról, az előadás vagy darab világképéről, nem stílusról, műfaji lehetőségekről-kötöttségekről. Olyanról, hogy a szenvedőn megmutatott szenvedés szenvedéssé válik, és elviselhetetlen; hogy a viccesen megfogalmazott komikum érdektelen blódlí, a meg nem szenvedett boldogság giccses, a kierőszakolt nevetés méltatlan és gagyi...

A színpadi igazságról beszélek, mert az élet igazságai áttekinthetetlenek. Az élet igazságai folyamatosan helyet változtató, mozgó célpontok a folyamatosan helyet változtató, mozgó célkeresztek előtt... Talán épp ezért csinálunk színházat mániásan évezredek óta, hogy ezt a nagy kavargást legalább arra a fél órára, órára, százhuszszáznolcvan percre megállítsuk, rácsodálkozzunk, elgondolkozzunk, kinevessük-kisírjuk magunkat, s aztán – talán megerősödve – jöhet ismét a mindennapi kapálózás a Nagy Káoszban, az Életben.

Sajnálom, hogy a tegnapi estében nem találtam a szavakat, hasonlatokat, amikkel jól elmondhattam volna, mi is ez a hiányérzetem, s mit kezdenek vele a játzók... Kár, hogy az árnyalatlan színpadi fogalmazásról csak mint dramaturgiai csapdáról beszéltem, s nem a játzók nyelvén, a játék természetére felől közelítettem a kérdéshez. Hogy nem azt magyaráltam: a színpadon teljesen bele kell feledkezni az alakok hülyeségébe/ostobaságába/kisszerűségébe; hogy nem elég mutatni valami vicceset/ostobát/kisszerűt azokról; hogy nem elég az élet helyett néhány attribútum (jellemző tulajdonság) jelzése... Még szerencse, hogy Rozi mondott ilyenfélétet.

Jut eszembe, Halász Péter!¹ Tőle olvastam pár éve: „Arról nem volt szó, hogy a színház maga az élet. Merít belőle, de önálló élete van. Attól létezik, hogy a saját életét éli, és különbözik az élettől. Amikor úgy csinálunk, mintha az élet lenne, az akkor nem színház.”

Szóval, nem kell úgy csinálni. Csak élni az előadás saját életét. De azt nagyon. Ezerrel – ahogy szoktuk mondani. Mint az a bizonyos Vendel bácsi vasárnap este.

Ugye érthető?

Milyen kár, hogy nem láthat ezen a nagyszerű fesztiválon mindenki mindenkit!

Na, mostanra megint ott vannak a szürkés felhők az égen... Jobb lesz abbahagynom, mielőtt magamra haragítom az égieteket.

További felejthetetlen élményeket és jó beszélgetéseket kívánva:

Soly

¹ A 60-as évektől az ezredforduló utánig a magyar színházi avantgárd jelentős figurája, a budapesti Egyetemi Színpadon kezdett színészként, aztán saját együttest alapított; Amerikába emigrálva megalapította a világhírű Squat Színházat.

Ma a Találkozó színpadán

Elérkeztünk Színjátszó Találkozónk derekához

Ma egy érdekes drámára és egy szórakoztató komédiára invitáljuk önöket. Elsőnek a kisoroszi Testvériség-egység Művelődési Egyesület lép a színpadra Kiss Csaba *Világtalanok* című előadásával, őket pedig a nemesmiliticsi Németh László Magyar Művelődési Egyesület színjátszói követik Fejér István – Kéri Ferenc *Az alkohol öl* című előadásával. Mindkét színjátszó csoport számos díjat vihettek haza az elmúlt évek során, és biztosak vagyunk benne, hogy az idén sem tették alacsonyra a mércét.

TESTVÉRISÉG-EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET, KISOROSZ

Írásos adatok szerint Kisoroszon már 1912-ben működött színjátszó csoport. Ettől az évtől kezdve minden évadban volt bemutató. Csak párat említenénk meg: *A falu rossza*, *Szegény Dániel*, *Balkáni gerle*, *Házi tücsök*, *Himnusz*, *Fejek Ferdinándnak*, *Pisti a vérzivatarban* és még sorolhatnánk. A kisoroszi társulat egyike annak a három művelődési egyesületnek, amelyik minden évben részt vesz a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozásán. A színjátszó csoport több ízben nyerte el a találkozó fődíját, társulatának tagjai nem egyszer a legjobb férfi és női fő- és mellékszereplői díjat vihették haza.

A kisoroszi Testvériség-egység Művelődési Egyesület bemutatja:

Kiss Csaba:

Világtalanok (90')

Dráma

Szereplők:

- Apa – Lázár Ervin
- Fiú – Lőrinc Tianna
- Gyuszi – Tombác Imre
- Ibolya – Német Mónika
- Erika – Szorcsik Edvina
- Mária – Fehér Zsuzsanna

A rendező munkatársai:

- Rendezőasszisztens: Lázár Ervin
- Díszlet: Fehér Géza
- Jelmeztervező: Fehér Zsuzsanna
- Zene: Gázsó Zsuzsanna
- Tehnikai munkatársak: Berta Attila, Kormányos Sándor
- Súgó: Gázsó Zsuzsanna

Rendező: Lőrök Gizella

NÉMETH LÁSZLÓ MAGYAR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET, NEMESMILITICS

A második világháború után együttműködtek a magyar és a bunyevác műkedvelők különféle csoportokban. A Németh László Magyar Művelődési Egyesület 1977-től nem hivatalosan különvált. Hivatalos önállósulásuk 1985-re datálódik. Azóta több csoportjuk foglalkozik folyamatosan kultúra- és hagyományápolással. A színjátszó csoport a Nagydíjért minden évben új színdarabbal ajándékozza meg, amivel igyekeznek részt venni a Találkozón is. Nagy öröm, hogy két évvel ezelőtt megalakult gyermekszínjátszó csoport. Ők biztosítják a létfontosságú utánpótlást. Ezért az idén már fiatalodott is a felnőttek csoportja.

A nemesmiliticsi Németh László Magyar Művelődési Egyesület bemutatja:

Fejér István – Kéri Ferenc:

Az alkohol öl (60')

Komédia

Szereplők:

- Aladár – Mátyus Béla
- Lenke – Litvai Karolina
- Fülöp – Báló József
- Mama – Dujmovity Eleonóra
- Klárka – Grécs Adrianna
- Ödön – Brkic Adrijan
- Szomszédasszony – Bagi Brigitta
- Jóska – Knézi Adrián

A rendező munkatársai:

Súgó: Makai Mónika, Médity Angéla

Rendező: Litvai Karolina

A legvidámabb temető?

A nagybecskereki Madách Amatőr Színház Ifjúsági Pódiumának zsűrizéséről

Lénárd Róbert *Éjfeltájt* című darabját már többször előadták a Találkózón, most a nagybecskereki csoporttól láthatta a szajáni közönség és a zsűri. A csapatnak ve-
gyesen vannak tordai és nagybecskereki tagjai, és ez volt az első alkalom, hogy így együtt színpadra léptek, de színjátszóként többen közülük kipróbálták már ma-
gukat korábban, más csoportokban. Jenovay Lajosnak viszont ez volt az első rendezése.

Solténszky Tibor szerint a történetet a vége felől olvasva itt kicsit szomorúbb a történet, mint ahogy általában ezt a darabot bemutatják. Ezek a szerencsétlen alakok azért fogyasztanak drogot, gyilkolnak, szenvednek valamilyen függőségtől, mert nem tartoznak senkihez. Lógnak a világban valami nagyon vékony madzagon, és nem tudják, hova kerülnek. Végre ezen az éjszakán más emberek közé kerülnek, akikhez tartozhatnak. Ez egy szomorkás

mondandó, ide kell eljutni a nevetés során. Nagyon jó írói út, amit kínál a színjátszóknak. Pontosan a szomorkás vége miatt kicsit bonyolultabb, mint amilyenek az elején tűnik. Többet kellene mutatni ezeknek az embereknek az esendőségéből az idiotizmusuk és a butaságuk mellett. Manapság a filmes és rajzfilmes kultúra mutat más utat, ez hozzátok nagyon közel áll. Másképp ábrázol nagyon egyféléknek mutatva a figurákat. Ezekkel az eszközökkel is meg lehet csinálni figurákat, lehet történetet mesélni, és ez a rendezés is ilyen – képregényes, nagyon egyfélék a figurák. Am valami-
kor ezek az elrajzolt figurák is nagyon esendők és emberiek. És ez is tud a humor forrása lenni. Lát-
szik, hogy csoport ezt nagyon jó kedvvel csinálta, és ez ragadt át a nézőkre is. A figuráknak meg kel-
lene, hogy legyen ez a kettőssége. A csoportot nem érdekelték a valós dolgok (amit mond nem azonos azzal, amit cselekszik, nem ahhoz a sírhoz fut, amiről előzőleg beszélt és így tovább). A kikacsintással a nézőt arra vesszük rá, legyen a cinkosunk. Nem biztos, hogy most mindig ott voltak a „kifelé beszélések”, ahol a darab megkívánta.

Ha ennyire karikírozunk, mint jelen esetben, bátrabban lehet elmenni hangban a bohóckodás felé, vagy ki kell találni, milyen a hangjuk az egyes karaktereknek. Lehet dolgozni a beszédhangon is.

Béres Márta is diákként kezdte a színjátszást, és ugyan-
ilyen homogén közegből indult, mint a nagybecskereki csap-
pat, ezért tudja, hogy milyen lehetett a próbafolyamat, és csodálja azt a pimasz magabiztosságot, ami sugárzik a fiatalokból. Néha a beszédben észrevehető volt a gy, ty, l szerbes kiejtése, de ezen lehet javítani, mert kis odafigyeléssel, vagy segítség igénybevételével jót tenne a csapatnak a helyes kiejtés, valamint a szövegértelmezés. A fényvel lehetett volna még ráségíteni a Tim Burton-ös hangulatra, mert sokat segítené az előadás hangulatán. Becsüli azt, amikor valaki a színpadon jelen van a háttérben, és nem mindenáron csinál valamit, hanem elegendő, ha például csak hosszú percekig imádkozik a háttérben, ahogy itt is láthattuk. Sokszor a fiúk érettségben kicsit le vannak maradv a lányoktól, de jó volt látni, hogy a fiúk itt teljesen a helyzet magaslatán voltak és, hogy fiatal fiúk között is vannak jó színészek. Ritkán látni olyan parádés meghajlást, hogy a színészek kicsattannak a jókedvtől, és ez a jókedv végig hatással volt a nézőkre is. Az összes sutasága és hibája mellett egy nagyon jó élmény volt.

Brestyánszki Boros Rozália nagyon örül, hogy kortárs és helyi szerzővel foglalkoznak. A játsszónak az a feladata, hogy azt dolgozza ki, ő milyen. Komolyan kell vennem saját magam, és akkor kezd el vicces lenni. A kifelé nézésről meg volt győződve, hogy ez koncepció a rendezésben. A játék hitelességét kell beáldozni a szövegerthetőségnek. A játsszó „kinéz” a nézőtérre, és így mondja a szöveget – ez az őszszony esetében jól tudott működni, mert neki valóban nagy a zizi a fejében. De a partner szemébe bele kell nézmem, és úgy kell válaszolnom bizonyos esetekben, hogy meglegyen a kontaktus. Nem szerencsés, ha a beszédstílus végig egyhangú, mert elveszítjük a figyelmet, ezért nagyon jólesett a zsűritagnak, amikor (néha) kitörő hangulatváltások voltak a darabban. Ettől dinamikaikailag kialakul egy hullámváz, ami magával viszi a nézőt.

Igaz, hogy este van, és temetőben vagyunk, de egy idő után jó lett volna feljebb lopni a fényt, mert elfárad a szem. Nagyon szép gondolatok vannak az előadásban. Tetszett például, hogy fényvel van megmutatva a hold. Ilyen minimalista eszközzel is milyen szépen el lehet érni a kívánt hatást. Rozi nagyon örült, hogy itt vannak, reméli, hogy sokat fognak még együtt dolgozni, és egyre nehezebb feladatokat vállalnak majd be. Szurkol nekik, és a csapat tordai része ne hagyja magára Tordát sem. Hajrá!

Megszületett a társulat

Az Adai Színtársulat zsűrizéséről

Máriás Endre, a csoport vezetője kérdésünkre elmondta, hogy a csapatot a bemutató után elhagyta a két főszereplő, akik kiköltöztek külföldre. Így a szereposztás teljesen átalakult, egy szereplő több szerepet is játszik, és a rendező sem látta a darabot a bemutató óta, ami már több hónapja megtörtént. A csapat vendégjátsszóval is büszkélkedhet. A Garaczi László *Ovibraderjét* eredetileg sokkal kisebb térben játsszák, amelyet a rendezővel közösen választottak, és amely választást a zsűri többszörösen megdicsérte.

Solténszky Tibor – és a zsűri általában sajnálta, hogy a zsűrizésen nem volt jelen a rendező, Krizsán Szilvia, aki még a múlt évben dolgozott a fiatalokkal. Soly a színésznövendékekkel az első évben kötelezően elemzi ezt a darabot. Nagyon szereti Garaczi ezen írását. Inkább irodalom ez, mint színdarab, minden külső jegye

mi életünkre. Itt hamar kikopik a darabból Okoska, és így kiesik egy humorforrás is. Nagyon szép képek jelennek meg a vetítövászonon, de időnként az mutattatik meg, amit jobb lenne, ha elképzelhetnénk. Például az indiai történet – a fa megérintésére fókuszál ez a történet, ha egyben látom a fát és hallom a történetet, ez a momentum eltűnik. A vetítés sokszor nem ad hozzá a történethez, a meséléshez. Kicsit ravaszabban kellett volna kitalálni, hol, a szöveg melyik pontján van szükség a vetítésre, a többi helyen pedig inkább lemondani róla. A csapat magabiztosan, jól hozza a figurákat, jól „beszéli” Garaczit. A váltások ritmusa azért nem pont olyan, mert kamarateremben játsszák, sokkal kisebb térben. Érezte a jókedvű munkát a produkcióban Soly, ugyanakkor egyfajta pasztellséget – ami mellett talán a nézőkre való tekintettel döntött a csoport. Erika buszmegállós jelenete például nagyon jól harsány, jól működik.

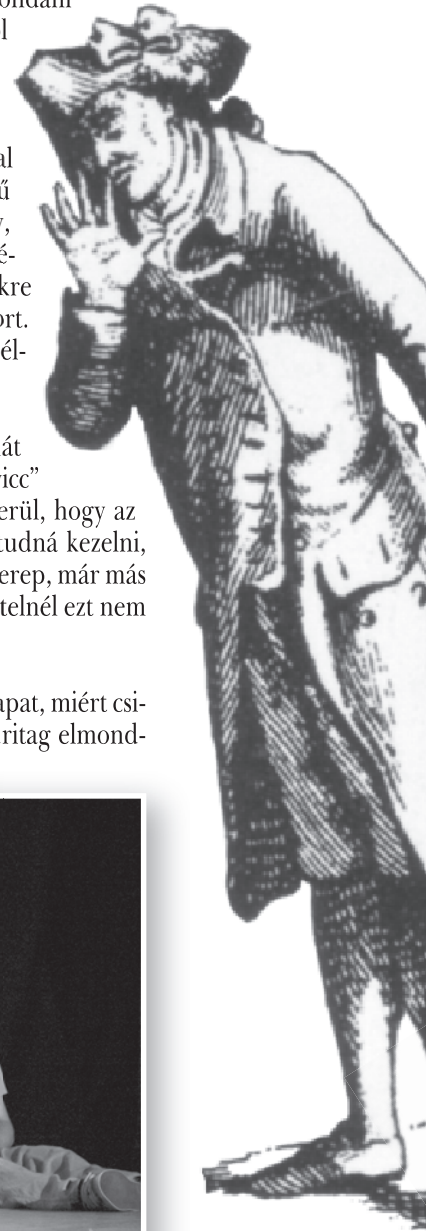
ellenére. Nehéz megbirkózni vele, alig van más itt, mint amit elmondanak. Szöveg van, az viszont jó. Irodalomnak azért nagyon jó, mert az író a maga nagyon fura szarkazmusával nagyon divatos társadalmi jelenségeket, nagyon komoly sorskérdéseket feszeget, kifiguráz, elbizonytalanít. A szatíra tárgya elsősorban maga a lélekgyógyászat – ha valakinek a lelkében turkálunk, abból mit lehet megtudni. Garaczi azt mondja erre, hogy semmit. Közben magát a módszert is kicsit elvicceli, beoltja egy science fiction elemmel – előrefelé halad, és nem a múltba. A végére kiderül, másként is alakulhatnak azért az életben a dolgok, mint amit a pszichológiai elemzésből előre következtetni lehetne.

Az egészet azzal relativizálja, hogy elmondja Radzsán és a fa történetét, behozza a báránymotívumot – a természet bonyolultságának megértéséhez mi kevesek vagyunk.

Garaczi csinált egy szövegkönyvet, ami hívás a színjátszónak, meg lehet-e ezt csinálni? Csomó csapda van benne. Nagyon sokféle útja van, mit tartunk belőle hangsúlyosnak. Most nem derül ki igazából, mire akarja a rendezés fektetni a hangsúlyt. Talán leginkább az időutazásra. Kicsit egyszerűsített *Ovibrader*-verzió ez. Amiből egy dolog hiányzik valójában a zsűritagnak, az Okoska. Ha nagyon elhisszük freudi megkettőzését az egónak, akkor a miniket fegyelmző éniünk sem jelent veszélyt a

Okoska hangja a főszereplő hangja, tehát önmagával vitázik. De pont ez lenne a „vicc” – egyszer csak jön egy idegen, akiről kiderül, hogy az énem része. Ki kell találni, ki az, aki ezt tudná kezelni, megoldani. Ahogy érik egy előadás, egy szerep, már más ritmusban szólal meg a játsszó, a hangfelvételnél ezt nem lehet megtenni.

Béres Márta kérdése: Miért van ez a csapat, miért csinálják? A válasz: mert jó a társaság. A zsűritag elmond-

lehetőség van benne. Nagyon szép színészi teljesítményeket láthattunk! Nagyon szereti a zsúritag az üres teret, a székek ki-be jártak a lecsupaszított térben. Nagyon szereti azt a fajta színházcsinálást, amikor a színészre fókuszál az előadás. A film dramaturgiailag nem mindig találja meg funkcióját az előadásban. Szépen ki voltak dolgozva a vetítések (buszállomás, kaleidoszkóp). De csak illusztráció marad, nem ad hozzá. Hangulatot teremt csak. Rozi nagy szeretettel üdvözli a játékos körében Máriás Endrét, jó, hogy kipróbálta magát, ezek a harsány jelenetek jól illettek hozzá. A zene nagyon szerencsés választás, és az is, ahogyan

ta, elkülöníthetőek voltak a játéktípusok, mindhárom jó út, de mindhárom különbözik egymástól. A valóság show-jelenet nagyon jó, mert ugye mindannyian tudjuk, hogy ilyenkor ezek szándékolt gusztustalanságok, amik megjelennek a színpadon, nagyon jól csinálta ezt a csapat. A másik szép jelenet az anya halála, de ez teljesen másfajta színjátás volt. Már eleve a jelmez is teljesen elkülönült. A két főszereplő statikussága volt a következő stílus, amikor nincs szükség semmi más különösbbe, csak hogy megállj, és valamit közölj. Mindhárom megállta a helyét, de akár külön előadások is lehettek volna.

Amikor a két főszereplő van a színpadon, és arról van szó, hogy taszít vagy vonz a mondat (amit egymásnak mondanak), hagyják meg csak a „sakkozást”. Sokszor elég, ha az ember csak áll és közöl.

Brestyánszki Boros Rozi elmondta, színészi értelemben erős a csapat, és nagyon sok

működik az előadásban. A csapat mindenféle körítéstől sokkal izgalmasabb. Nagyon szép volt a férfi főszereplő öregedése a szerepben.

A zsűri reméli, hogy a csapat együtt marad, és tovább dolgozik.

gém

Holnap a Találkozó színpadán

A nevetés gyógyít!

Reméljük, mindenki talált valami kedvéhez és hangulatához illőt az idei Találkozó színpadán. Lehet, hogy már valakinek megvan a kedvence is a látottak közül, de ne siessük el, hiszen még koránt sincs vége. Ugyanis a holnapi nap a vidámság jegyében telik: egy bohózat és egy szórakoztató filmadaptáció várja Önöket!

Március 26., szerda, 17.00 óra

A TÓBAI PETŐFI SÁNDOR MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET
BEMUTATJA:

Heltai Jenő:

Naftalin (100')

Bohózat

Szereplők:

- Dr. Szakolcay Bálint – Szántó Tivadar
- Terka, a felesége – Tóth Vera
- Laboda Péter – Ferkovity József
- Dr. Csapláros Károly – Baka András
- Mancsi, a felesége – Lackó F. Erzsébet
- Kabóczáné – Palatinus Melinda
- Ilka – Palatinus Timea
- Milka – Hanyic Alisza
- Patkány Etus – Hanyic Izabella
- Házmester – Kiss Zoltán
- Kapronczai – Palatinus Nándor

Rendező: Tóth János

Az előadásról: Terka nagyságos asszony elutazása előtt utolsó szerelmes légyotton fogadja Laboda Pétert, de közben megérkezik a férj, ezért elrejtí szerelmét a naftalinszagú szekrényben. A dolgok úgy alakulnak, hogy Terka már nem tudja kiengedni onnan, és elutazik Párizsba, de lelkére köti az anyjának, hogy engedje ki a férfit. Közben a házmester kiadja az üres lakást, mivel nem tudja, hogy Terka apja is itt kívánja fogadni kedvesét. A bérlők kiszabadítják Labodát a szekrényből, közben azonban az idős nagyságos úr kénytelen eldugni a szekrényben kedvesét. Terka anyja nagyon meglepődik, mikor a szekrényből egy hölgy bújjik ki. Végül a ravasz házmester megoldja a rejtélyt.

Március 26., szerda, 20.00 óra

A TOPOLYAI MARA AMATŐR SZÍNHÁZ BEMUTATJA:

Halál a Balkánon (80')

Vígjáték

Szereplők:

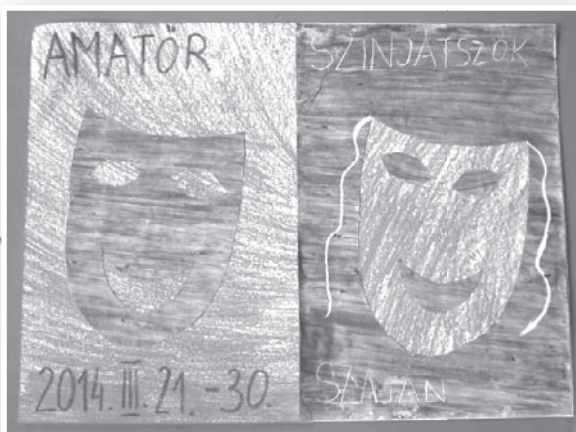
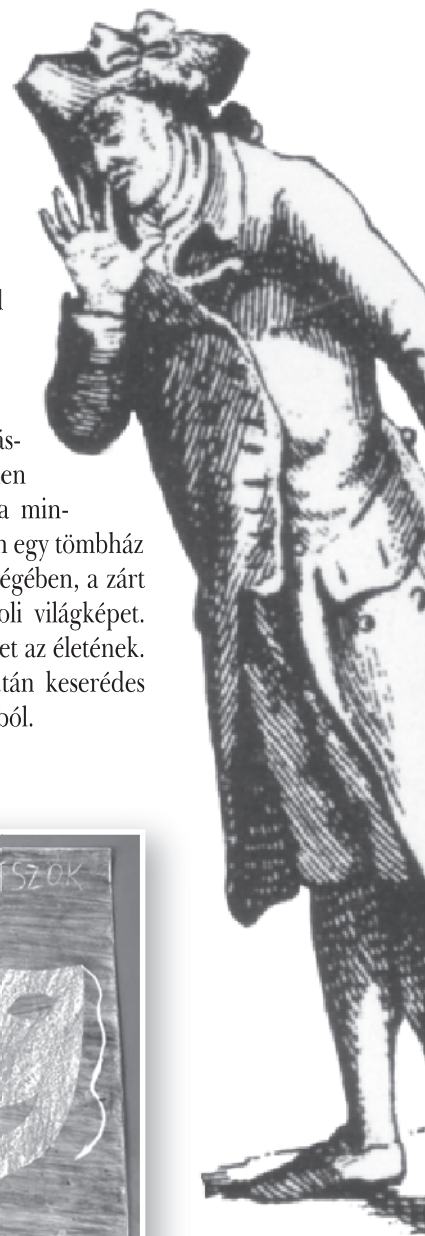
- Aca – Kocsis Tamás
- Vesko – Bogárdi Zsolt
- Nada – Nagy Edina
- Vera, orvosnő, pizzafutár – Vörös Emese
- Koporsós – Drobina Norbert
- Ügynök – Szabó Erika
- Hölgy – Bata Rozália
- Mentős – Turuc Andor
- Technikus – Petrás Gizella
- Parancsnok – Sörfőző Károly
- Őrmesternő – Ejzler Evila

A rendező munkatársa:

Hang- és fénytechnika: Bencsik Rihárd

Rendező: Csernik Árpád

Az előadásról: A balkáni gondolkodásmód, modor, mentalitás már a mi közvetlen környezetünkben is ismert, beszivárgott a mindennapjainkba, így a fővárosi környezetben egy tömbház leírása, ismertetése, egyik lakásának helyiségében, a zárt térben játszódó történet nem tükröz távoli világképet. Egy belgrádi zeneszerző önkézevel vet véget az életének. Az ezt követő események megtekintése után keserédes szájjal távozik a vígjáték nézője a színházból.

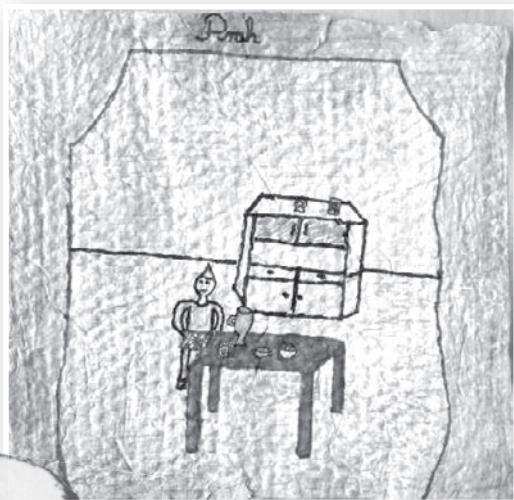

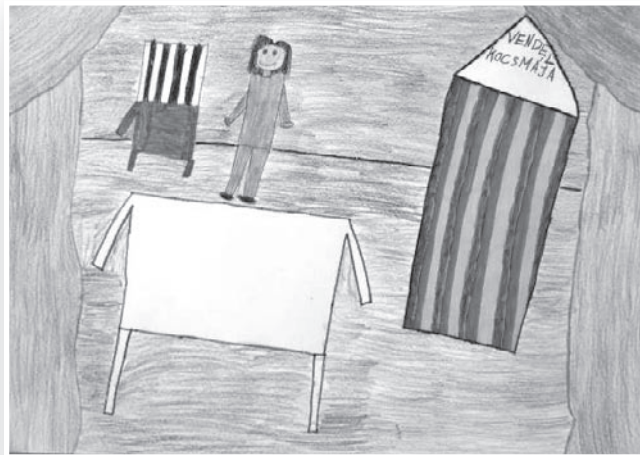

Gyermekrajzok

A *Súgó* különleges kincsei a szajáni Móra Károly Általános Iskola diákjainak rajzai, amelyeket a látott előadásokról készítettek. Reméljük, a csoportokhoz is eljutnak, és melegen fogadják majd szívüket, önérzetüket. Köszönjük az iskola tanárainak együttműködését és Krabók Csilla kintartó mentori munkáját!

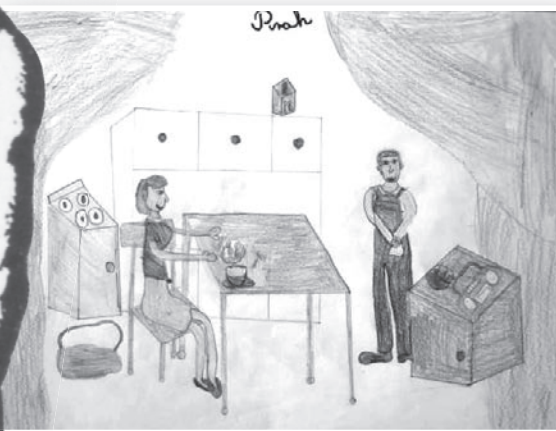
Domonkos Fanni, 4. osztály

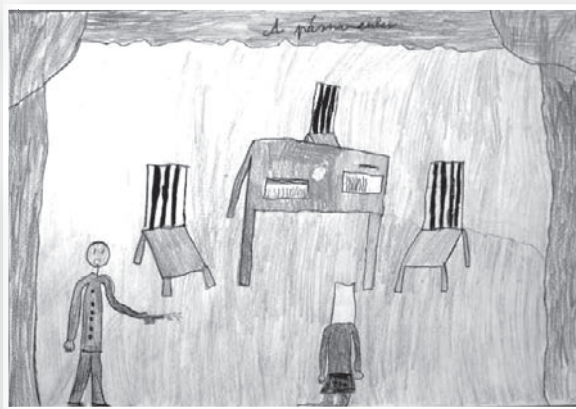
Đurić Milica, 4. osztály

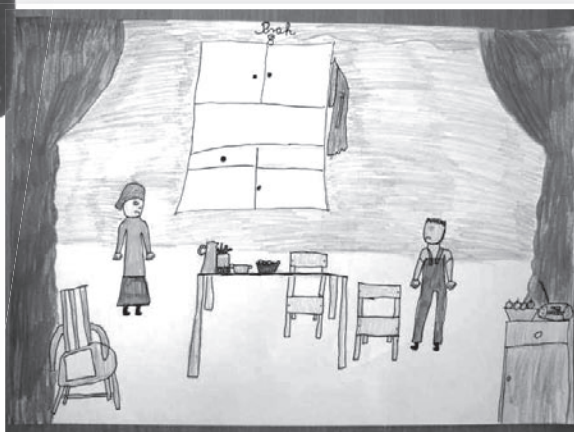
Kormányos Balázs, 4. osztály

Kormányos Réka, 4. osztály

Lévai Alexandar, 4. osztály

Süli Szibilla, 4. osztály

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Béres Márta

Újvidéken született, ugyanitt végezte el a gimnáziumot és a Művészeti Akadémiát (Hernyák György, Mezei Zoltán és Pálfi Ervin osztályában). 2006 óta a Kosztolányi Dezső Színház tagja.

„Veszélyes szakmának tartja a munkáját: a művészbánt és őt is bántják. Néha

maga sem tudja, mi van, de szeretne egyszerűen fogalmazni, és úgy, hogy ne nevéssék ki. – A közhelyek is lehetnek igazak, nem? – kérdi, állítja. Például az ő Isten csupa agyoncsépett, de igaz dologról szól: az elfogadásról, a szeretetről. Ennyi. Nem elég? A legrangosabb vajdasági magyar színészdíjat úgy köszönte meg, hogy szeretne minden évben jobb színész és jobb ember lenni. Sokan kinevették.” (Szerbhorváth György interjúja a nol.hu-n 2014-ben)

„Amikor Urbán Andrással dolgozunk, nem kapunk szerepeket, és nem játszunk figurákat. Feladatok vannak, amik az adott munka témájából nőnek ki. A színpadi létezés ki-ki kreativitásának, gondolkodásának, előéletének, érzelmi világának és értelmi képességének a szüleménye.” (*Magyar Narancs*, 2013)

Szerepei a Kosztolányi Dezső Színházban

Shakespeare: *Makrancos Kata* (Bianca); Mrožek: *Tangó* (Ala); *Urbi et orbi* (Móni); Brecht – *The Hardcore Machine*; Brad Fraser: *A szerelem igaz természete* (Benita); John Fowles regénye alapján: *Lepkegyűjtő*; *Turbo Paradiso*; Tolnai Ottó: *Könyökkanyar* (Eleonóra); Sergi Belbel: *Vér*; *Terápia*; Beszédes István: *Szardínia* (Zsilett Zsanett, Magduska); *The Beach*; X; Tolnai Ottó: *A kisinyovi rózsák*; Béres Márta: *One-Girl Show*; Tolnai Szabolcs: *Éljen a szerelem!*; *Dogs and drugs*; *Az eredeti Hamlet*; *Pass-Port trilogia*; *Az ember komédiája*; *Rózsák*; *Két karodban – Ahogy Radnóti Miklós szeretett* – előadóest.

Szerepe a budapesti Vígszínházban:

Othello (Desdemona).

DÍJAI

- 2007 – a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- 2008 – a nagybecskereki Vajdasági Hivatásos Színházak 58. Fesztiválján a legjobb fiatal színésznek járó díj
- az újvidéki a Sterija Játékokon a Dara Darinka Čalenić alapítvány legjobb fiatal színésznek járó díja
- a kisvárdai Határon Túli Magyar Színházak fesztiválján meghívást kapott Alföldi Róberttől egy produkció elkészítésére
- a VIII. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) kollégáival (Erdély Andreával, Mészáros Árpáddal és Mikes Imre Elekkel) együtt különdíjat kapott a szakmai zsűritől az *Urbi et orbi* előadásban nyújtott művészi teljesítményért
- 2010 – a Vajdasági Hivatásos Színházak 60. Fesztiváljának különdíja a *The Beach* c. előadás színészeinek (Béres Márta, Erdély Andrea, Mészáros Árpád, Mikes Imre Elek)
- 2010 – a X. Pécsi Országos Színházi Találkozón (POSZT) a legjobb fiatal színésznőnek járó díj
- Pataki-gyűrű díjra jelölték a 2006/2007-es, 2007/2008-as és 2009/2010-es színházi évadban
- 2010. – Vajdasági Magyar Művészeti Díj
- 2011 – Pataki-gyűrű díj a *One-Girl Show* című előadásért.
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, Maja Dimitrijević Aranymédál
- 2013 – Monodrámák és Pantomim Fesztivál Zimony, különdíj az újító jellegért (*One-Girl Show*)
- 2013 – Bodrogvári Ferenc-díj
- 2013 – XXV. Magyar Színházak Fesztiválja, Kisvárdai, Kisvárdai város polgármesterének díja

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Soly, ahogy a szakmában, a színjátszók közül őt mindenki hívja, otthonról haza érkezik a Vajdaságba. Az ő pályája valóban a színházművészet határtalanságát tükrözi, hiszen Európa számos pontján tanult és tanított. Dolgozott együtt a vajdasági magyar színházakkal, és sokszor ellátogatott szakmai és baráti tanácsot adni az itteni premierekre a mainál még nehezebb időkben is.

Soltészky Tibor

ár 1-jétől annak megszűnéséig (2011. június 30.) vezetője. Rádiós művészeti tevékenysége mellett számtalan újságírói területen aktív: újságot szerkeszt és cikkeket ír, olvasószerkesztő, rádiós és tévériporter, kommentátor; színházi dramaturg, rendező; a 90-es években megjelent több verslemez szerkesztő-rendezője.

Már debreceni gimnáziumi éveitől csatlakozik az ottoni színjátszó csoporthoz. Az egyetem alatt a Paál István vezette Szegedi Egyetemi Színpad színésze, majd diákvezetője; tanul József Szajna híres Stúdió Színházában, Jerzy Grotowski Laboratórium Színházában. Oktatói, tréneri munkáját már ebben az időszakban elkezdte, színésztrenínget vezet/tanít Magyarországon mindenütt. A nyolcvanas évek elején rövid ideig dolgozik a Stúdió K-ban is. 1982. január 1-jétől a Rádiószínház dramaturgja, 2003. janu-

A londoni Nemzeti Színház Kelet-Európának szánt színházi (Seeding a Network) és drámapedagógiai (Branching Out) szakmai továbbképzéseinek magyarországi koordinátora. Tanított Dublinban, az EDERED európai ifjúsági színházi kurzusán, az Interplay '98 drámaíró fesztiválon Berlinben, ennek a fesztiválnak 2002-ben magyarországi szakmai igazgatója. Észtországban, Szlovákiában, Romániában, Horvátországban a King Baudouin Foundation és az Európai Kulturális Alapítvány megbízásából vezetett szakmai tréningeket. Több színházi képzési szakanyag kidolgozásában vagy lektorálásában vett részt.

SZÍNPADI MUNKÁI KÖZÜL

Álljon itt az, amelyet ő maga emelt ki önéletrajzában. Friedrich Dürrenmatt nyomán a *Pillanatkép egy bolygóról* (Újvidéki Színház), Móricz Zsigmond nyomán a *Lúdas Matyi* (Rigó Béla verseivel, Darvas Ferenc zenéjével – Egre Gárdonyi Géza Színház), John Updike regényéből az *Eastwicki boszorkányokból* (GNM Színistúdió, Keleti István Művészeti Iskola – Kolibri Színház) készült színpadi művek, valamint a *Tranzit váró* (Panboro Színház), *Édes Anna* (Komáromi Jókai Színház, Marosvásárhelyi Nemzeti Színház), *József* (Káva Színházi Nevelési Társulat), *Toldi* (Jibraki Színház), *A gyáva kistigris* (Budapest Bábszínház), *A nők hatalma* és *A mandragóra* (Soltis Lajos Színház).

SZÁMOS SZAKMAI SZERVEZET TAGJA

Így a műkedvelő színjátszókat tömörítő Szín-Játékos Szövetségé is. A 2013-as POSzT (Pécsi Országos Színházi Találkozó) szelektora. Ugyanebben az évben a Zentai Magyar Kamaraszínház friss, fiatal társulatát rendezte.

ÁLTALA KIEMELT RÁDIÓS ÍRÓI MUNKÁI

Kékszakáll (Max Frisch kisregényéből), *Pogány tűz* (Kodolányi János színdarabjából), *Az üzlettárs* (Joseph Conrad nyomán), *Sába királynője* (Szomory Dezső színművéből), *Senkise* (Jerzy Andrejewski posztumusz regényéből), *Az aranyecset* (Nemes Nagy Ágnes meseregényéből), a *Szalmabuk lázadása* (Páskándi Géza regényéből). Fontosabb rendezései a Rádiószínházban a következő szerzők műveiből kerültek ki: Andrejewski, Erdős Virág, Papp Zoltán, Pataki Éva, Páskándi Géza, Péterfy Gergely, Piros Sándor, Thuróczy Katalin, Toepler Zoltán, Vajda Miklós, Vathy Zsuzsa, Vörös István...

Akik minden előadást megnéznék

A XIX. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozália 2007-ben csatlakozott a Találkozó szakmai zsűrijéhez. A csoportok egy rendkívül nyitott és segítőkész zsűritagot ismerhettek meg. Brestyánszki Rozi 1998-tól a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának dramaturgja. Mindeközben folyamatosan ír saját szövegeket és átdolgozásokat hazai és külföldi meghívásos művészeti versenyekre és pályázatokra, illetve a Népszínházon kívül más társulatok számára is. A 2013/14-es évad *Vörös* című előadását, amelyet ő írt, éppen néhány pillanata válogatták be az idei POSZT versenyprogramjába. A *Vörös* a szabadkai Népszínház Magyar Társulata és a budapesti Katona József Színház közös előadása. A Vajdasági Hivatásos Színházak idei, 64. Fesztiváljának versenyprogramjában szereplő *Übű király* című előadásnak szintén ő a dramaturgja (a szabadkai Népszínház Magyar Társulatának előadása).

Brestyánszki Boros Rozália

Angol, német és szerb nyelvből fordít. 2000-ben a zürichi Theater Spektakel nemzetközi színházi fesztiválon a szakmai zsűri tagja. A tel-avivi kortárs dráma nemzetközi fórum szakmai műhely munkájának meghívott résztvevője 2001-ben. A műkedvelőkkel 2007-ben nemcsak a Találkozó nyomán kezdett el foglalkozni, de a szabadkai Színitanoda vezetője és állandó tanára is volt. Fontosabb színművei, jelentősebb publikációi között említhetjük *A révész satuja* című darabot (2003, www.zetna.org.), *A kárókatonák még nem jöttek vissza* című szövegkönyvet (amely Gion Nándor azonos című ifjúsági regénye alapján készült), a *Záróra* című zenés színpadi darabot (amelynek társszerzői Mezei Zoltán, Pálfi Ervin, Szóke Attila), a *Stranger In the Night* című drámát, amelyet a szabadkai Színitanodában mutattak be, valamint a *Decenium* című

színháztörténeti munkát (amelyik a szabadkai magyar színjátszás legutóbbi tíz évét dolgozza fel, és a Forum Könyvkiadó Intézet gondozásában jelent meg). *A tengeren nincsen sár* című darab James Cain *A postás mindig kétszer csenget* című regényének a parafrázisa. A Dömötör Andrással közösen írt *Egy elmebeteg nő naplója* című dráma Csáth-motívumok alapján készült. A 2010-es Katona József drámaírói pályázatot *Csörte – avagy a kommunikáció diadala* című darab-

jával nyerte meg, amelyet a Békéscsabai Jókai Színházban mutattak be. 2013-ban a Zentai Magyar Kamaraszínház Hernyák György rendezésében be mutatta a *Möbius* című drámáját. 2009-ben jelent meg *Színházi alapok amatőröknek* című kézikönyve, amelyet a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség felkérésére írt, és amely kitűnő segítség lehet egy műkedvelő rendező számára.

DRÁMAÍRÓI ÖSZTÖNDÍJAI

- Örkény István drámaírói ösztöndíj (2003) – *A révész satuja*
- A Nemzeti Kulturális Alap alkotói támogatása (2005) – *Érintetlen*
- Székely János drámaírói ösztöndíj (2009) – *Fanyar ódiom*
- Katona József-drámapályázat (2010) – *Csörte*

A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának diákzsűrije

Kovács Dominika,
a kreatív

Jenován Flórián,
a tapasztalt

Kovács Hargita,
a kritikus

A diákzsűri is értékkel

Mélységes tiszteletünk mindazoknak, akik továbbálmódták és megvalósították e kulturális rendezvényt, melynek az idén mi is a részesei lehetünk! Utólag is köszönjük a lehetőséget, hogy beválogattak minket a diákzsűribe, és napról napra részesei lehetünk a csodáknak, amelyek a színpadon, a szemünk láttára válnak valóvá. Végigkísérjük, és a szakmai tudásunkhoz mérten értékeljük a terítékre kerülő előadásokat. Magyarán: amatőr értékeli az amatőrt, hiszen a mi szakmai belátásunk e világba még nagyon kezdetleges, de igyekszünk

megmutatni, hogy itt a helyünk. A mi kulturális és irodalmi életben betöltött eddigi szerepünk a vers- és mesemondó versenyekben, a néptánc és zeneművészet terén, illetve az amatőr iskolai színjátszásban mutatkozott meg. Amire számítunk: töménytelen humor, látványos színpadkép, kiváló színészi alakítások, persze az amatőrök szintjén!

Mi minden este ott leszünk, és titeket figyelünk!

Üdvözlettel a diákzsűri tagjai:
Dominika, Hargita és Flórián

Süveg – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XIX. Találkozójának színlapja.

- Kiadja a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség
- A fedőlapot Antal László és Beszédes István motívumainak felhasználásával Bálint Tibor tervezte
- Tördelő-szerkesztő Bálint Tibor
- Lektor Kaszás Angéla
- Szerkesztők: Gondi Martina, Kálló Lilla, Nádi Karolina, Raffai Ágnes, Varga Tamás
- Technikai munkatársak: Bauerfeind Zoltán, Juhász Gyula, Nagy Abonyi Péter, Nagy Abonyi Szabolcs, Novák Ferenc, Szarka Zoltán

Köszönjük a szajáni Móra Károly Általános Iskola vezetőségének, tanári karának és diákjainak együttműködését!
Köszönjük Krabók Csilla magyartanárnő kreatív munkáját!

Súgó Suli

Kedves Mindenki!

Jelentjük, hogy a *Súgó* című színlap már a Móra Károly Általános Iskola mindennapjaiba is befészkelte magát. Olvassa az egész iskola szünetekben és az órák közötti rövid pihenők alkalmával. Örömmel látjuk vissza benne azon alkotásokat, amelyeket kizárólag a *Súgó* kedvéért készítettünk. Örülünk, hogy ennyi szépet és jót írnak benne rólunk és a minket képviselő diákszűről. Az elkövetkező napokban is részt fogunk venni a színdarabokon, és gyűjtjük a *Súgót*. Az eddig megjelent számokat becses helyen őrizzük, mert büszkéek vagyunk arra a csapatra, amelyik publikálási lehetőséget biztosított számunkra, és természetesen egymásra is. A *Súgó* mindannyiunké, olvassuk hát együtt!

Üdvözlettel:
a diákszűri

